

No 2.

Kalendarzyk tygodniowy:

Czw. św. Daniela M
Piąt. św. Tytusa B.
Sob. św. Telesfora.
Niedz. Trzech Króli.
Pon. św. Lucyana.
Wt. św. Seweryna Op.
Sr. św. Marcyanny P.

Wschód słońca: godz. 8 m. 09
Zachód słońca: godz. 3 m. 49
Dług dnia: godz. 7 m. 40

Cena prenumeraty:

W ŁODZI:

Rocznie rb. 8 k. —
Półrocznie " 4 " —
Kwartalnie " 2 " —
Miesięczn. " " 68
Odnośnienie 10 k. m.
Egz. pojedynczy 3 k.

Z przesyłką pocztową:

Rocznie rb 10 kop. —
Półrocznie " 5 " —
Kwartalnie " 2 " 50
Miesięcznie " " 85

Redakcja

w Łodzi,

ul. Przejazd № 8.

Nr. telefonu 593.

ROZWÓJ

dziennik polityczny, przemysłowy, ekonomiczny, społeczny i literacki, ilustrowany.

Czwartek, dnia 3 stycznia 1907 roku.

Kantory: własny w Warszawie, ul. Krucza № 23; w Pabianicach u p. Teodora Minkej
w Zgierzu, w aptece p. Pałkaj; w Tomaszowie u p. Teodora Hilla.

CENA OGŁOSZEN: „Nadesłane“ na 1-szej stronie 50 kop. za wiersz. Zwyczajne ogłoszenia za tekstem po 7 kop. za wiersz nonparelowy lub jego miejsce. Małe ogłoszenia po 1 1/2 kop. od wyrazu (dla poszukujących pracy po 1 kop.). Reklamy i Nekrologi po 15 kop. za wiersz petittowy. Za dołączenie prospektów 36 rb. ARTYKUŁY bez oznaczenia honorarium Redakcja uważa za bezpłatne; rękopisów drobnych nie zwraca.

Redaktor lub jego zastępca przyjmują interesantów codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, od godziny 4 — 5-ej po południu.

Teatr Wielki.

W poniedziałek, dnia 7-go stycznia i
We wtorek, dnia 8-go stycznia 1907 r.

2 wielkie koncerty Orkiestry Filharmonii Warszawskiej

pod dyrekcją Zygmunta Noskowskiego.

Szczegóły w afiszach.

Bilety nabywać można w składzie fortepianów firmy K. M. Szreder, Piotrkowska 81.

1833-3

Cena

KOKSU

w Zakładzie Gazowym przy ulicy Targowej 34, wynosi z dniem dzisiejszym

rb. 1 za korzec.

1836-3-1

ZAKŁAD NAUKOWY ŻEŃSKI
L. Rajskiej

(DZIELNA II)

3-3-1

zamieniony został na

7-10 klasowy.

działalność Macierzy Szkolnej w ziemi chełmskiej.

W następnym numerze „Rusi” przynosi pod powyższym tytułem obszerny artykuł p. Nestora, wyjaśniający dokładnie stan szkolnictwa w Królestwie Pol-

skiem oraz prześladowania, jakim działalność oświatowa podlega wciąż ze strony władz. Przytaczamy poniżej z tego artykułu parę ciekawszych wyjątków.

„O potrzebie szkół w Królestwie świadczą najdobitniej dane statystyczne prof. Simonienki. W Królestwie Polskim było do ostatnich cza-

sów zaledwie 4,571 szkół ludowych, w tej liczbie 1,153 chederów żydowskich, 313 niemieckich itp. szkół. Tak więc szkół dla ludności polskiej i ruskiej było 2,688 na 993,000 dzieci w wieku szkolnym. Z tej liczby dzieci znajdowało dla siebie miejsce w szkołach zaledwie 170 tysięcy czyli 17 proc. dzieci w wieku szkolnym. Przytem w ciągu dwudziestolecia od r. 1874 do 1894 ilość uczniów w szkołach elementarnych zmniejszyła się w miastach z 31 do 27 na tysiąc mieszkańców, a po wsiach z 21 do 19 na tysiąc. W rezultacie w Królestwie Polskim według ostatniego spisu okazało się 3/4 analfabetów (w samej tylko Warszawie 318,000).

Jedna szkoła w Królestwie Polskim przypada w miastach na 3,200 mieszkańców, a po wsiach na 4 000, gdy w guberniach ziemskich Rosyi jedna szkoła na 1,500 mieszkańców (w Niemczech 1 na 900 mieszkańców, a w Norwegii 1 na 300!).

Taki jest ogólny obraz, wyjaśniający to olbrzymie zjawisko, że zaraz po zatwierdzeniu ustawy Macierzy w końcu r. z. podała ona około 800 zawiadomień o otwarciu szkół z ofiar prywatnych, zbieranych przez specjalne koła Macierzy (takich kół w Królestwie Polskim założono już około 600).

Ale tu rozpoczęło się zwykłe przeciwdziałanie władz miejscowych wbrew wyraźnemu brzmieniu zatwierdzonej przez władzę ustawy Macierzy i wbrew istniejącym prawom.

W dalszym ciągu p. Nestor opowiada o tem, jak władze warszawskiego okręgu naukowego, korzystając z jakiegoś kruczka prawnego, zabroniły zupełnie otwierać szkoły Macierzy w gub. siedleckiej i lubelskiej, gdy tymczasem w tych właśnie guberniach brak szkół i ciemnota ludu występują w formach najostrejszych.

„A ciekawa rzecz, czy też wiadomo tym, którzy się tak zaniepokoiili u nas «pochodem» Macierzy, że w obu guberniach, mających styczność z kwestyą chełmską, wobec dwóch trzecich (z górą milion) niewątpliwie polskiej ludności, dotychczas religia wykładana jest wszędzie po rosyjsku (przez nauczycieli prawosławnych!). I odbywa się to wbrew ukazowi o tolerancji, wbrew nowym rozporządzeniom co do wykładu polskiego!

Czy po tem wszystkiem możecie się jeszcze dziwić, że Macierz Szkolna szczególną czynność rozwija w gub. siedleckiej i lubelskiej? Czy i teraz widzicie w jej działalności jedynie cele występnego, jedynie dążenie do spolonizowania, zniszczenia narodowości ruskiej?”

Rząd — pisze dalej p. Nestor — po starciu nic nie robi dla oświaty tych mas. Więc ktoś ma się tem zająć, jak nie sami polacy? Tembardziej, iż sami „ex-oporni” szukają u nich tej pomocy, przeważnie zresztą moralnej. Przecież to jest faktem, że szkoły Macierzy w ziemi chełmskiej powstają niemal wyłącznie za pieniądze, zebrane na miejscu. Zbierają je i obywatel- le ziemscy, ale głównie sami właściciele, któ-

w kołach Macierzy mają znaczną przewagę. Polska Macierz Szkolna jest tak zorganizowana, że wszystkie zbierane przez nią fundusze pozostają na miejscu, w kołach, z wyjątkiem 10 proc. idących do kasy głównej. Prace Macierzy dokonywane są zupełnie jawnie, w oczach wszystkich, pod kontrolą rządu i pomimo to, władze miejscowe robią wszystko, co mogą, aby przeszkodzić tak oczywistej niezbędnej dobrej sprawie.

A na dobitkę jeszcze rzucają oszczerstwa i denuncyacje. W Petersburgu zaś tym denuncyacyom wierzą i gotowi są z tego powodu dokonać policyjnego odrąbania ziemi chełmskiej. Ślepotą

Tak wygląda w ważniejszych ustępach artykułu p. Nestora. Przyznać należy, iż jest to istotnie głos poważny, uczciwy i bezstronny. Wielka szkoda, iż z podobnymi głosami tak rzadko spotykamy się w publicystyce rosyjskiej.

Na czasie.

W dziwnych czasach, przeżywanych obecnie przez nas, w okresie poszukiwania nowych dróg i form życia społecznego, stało się koniecznością zrzeszenie poszczególnych jednostek, dających do jednego celu, dla wytworzenia potęgi ciała zbiorowego. Takim zrzeszeniem na tle ekonomicznem bezwątpienia są powstające u nas związki zawodowe robotnicze, takimi również powinny być coraz liczniej zakładane stowarzyszenia spółdzielcze spożywcze, rolnicze i t. p.

Idea pierwszych spopularyzowała się już w znacznym stopniu wśród sfer robotniczych, zyskała sobie ich sympatyę i od pewnego czasu z dziedziny projektów wkracza na tory rzeczywistości, gdyż mamy już związki zawodowe robotników, pracujących we wszystkich prawie gałęziach naszego przemysłu.

Gorzej jest jednak ze stowarzyszeniami spółdzielczymi; mało się o nich mówi, jeszcze mniej pisze i dopiero od kilku tygodni poczęło wychodzić w Warszawie pod kierunkiem p. Wojciechowskiego pismo poświęcone specjalnie sprawom kooperacji „Społem”. Pismo ma na celu „torować drogę planowej i systematycznej działalności na leżącym dotąd odłogiem polu”, jakim jest zdaniem autora kraj nasz pod względem ruchu spółdzielczego. W jaki sposób kierownicy pisma wywiązują się z powyższego zadania, nie będziemy zdawali sprawozdania, a ciekawych odsyłamy do „Społem”. Pożytecznem jednak będzie przypomnieć ogółowi łódzkiemu, że i u nas istnieje 22

sklepów spółdzielczych spożywczych, które jednak z rozmaitych względów nie rozwijają się należycie, a zatem należy zastanowić się nad przyczynami takiego stanu rzeczy i następnie, o ile to będzie możliwem, poradzić o usunięciu tamujących ich rozwój przeszkód.

Już sama zasada, jaką się kierowali organizatorzy tych sklepów, niedemokratyczna zasada wyłączności korzyści materialnych, jest błędna, inaczej powiedziawszy, zyski ze sklepu może ciągnąć prawnie tylko kilkunastu czy kilkudziesięciu jego założycieli podpisanych na akcie rejentalnym, ponieważ prawnie bez zmiany aktu nikt więcej nie może pozostać członkiem, są to zatem zwyczajne spółki komandytowe, a nie stowarzyszenia dążące do ogarnięcia szerokich mas.

Spółki takie, nie mogąc niczem zainteresować szerokiego ogółu, schodzą do rzędu zwykłych sklepików i siłą rzeczy muszą upaść lub wieść żywot suchotniczy.

Tak się też dzieje przeważnie z naszymi sklepami spółdzielczymi, są wprawdzie wyjątki, lecz tak nieliczne, że mogą tylko potwierdzić regułę.

Wadę tę jednak łatwo usunąć, zmieniając spółkę komandytową na stowarzyszenie spółdzielcze, dające możność każdemu i w każdym czasie stać się jego członkiem i korzystać ze wszystkich jego praw i przywilejów. Ze względu za łatwe zarejestrowanie „Społem”, radzi w takich razach przyjąć normalną ustawę, zatwierdzoną przez ministerium, która, chociaż posiada wiele braków, nie ogranicza jednak ilości członków.

Prócz wyżej wymienionej wady, sklepy te posiadają jeszcze wiele innych, będących przeszkodą dla ich rozwoju.

Do jednych z najważniejszych można zaliczyć zbytnie obniżanie cen i następnie sprzedaż artykułów członkom nie za gotówkę, lecz na książki; pierwsze powoduje niskie dywidendy, co zniechęca do sklepu wielu krótkowidzących członków, drugie zaś ciągłe braki gotówki w kasie, co również nie wpływa dodatnio na stan finansów sklepu. Należy jeszcze wymienić wielce szkodliwą wzajemną konkurencję poszczególnych sklepów, a wreszcie konieczność, z racji małych zapotrzebowań, korzystania przy zakupie towarów do sklepu z pośrednictwa mniejszych składników, starających się, oczywiście, wyciągnąć z tego możliwie duże zyski.

Takie byłyby w ogólnych zarysach najważniejsze wady naszych sklepików; usunąć je można tylko jedną drogą, a mianowicie przez wzajemne porozumienie się i związek poje-

dyńszych, już nie spółek komandytowych, lecz stowarzyszeń spółdzielczych, opartych na szerokich zasadach demokratycznych.

Tym tylko sposobem zapobiegniemy szkodliwej rywalizacji poszczególnych sklepików, wyrzucimy świadomość wspólnych interesów, i tem samem konieczność wzajemnej pomocy. Konieczność ta zmusi do przystąpienia do stowarzyszenia zakupców hurtowych, zmusi do utrzymywania stałych stosunków z innymi spółkami spółdzielczymi i wreszcie przyczyni się do stworzenia wielkiej, obejmującej kraj cały, instytucji naprawę pożytecznej, bo nie tylko ochraniającej swych członków od wyzysku, ale i ułatwiającej im oszczędzania krwawo zapracowanego grosza.

Pragnęby zatem należało, aby członkowie łódzkich sklepów spółdzielczych zastanowili się nad garścią myśli, rzucanych tutaj, urządzili wspólne zebrania, na które zapewne z chęcią przybyłyby dla udzielenia potrzebnych wyjaśnień p. Wojciechowski, kierownik „Społem”, lub którykolwiek z członków Tow. kooperatystów i na zebraniu tem doszli do tak pożądanego porozumienia

Oby tak było!

B. B.

Odezwa komitetu centralnego.

Ogłoszona została pod datą 28-go grudnia odezwa polskiego komitetu wyborczego na państwo niemieckie.

W odezwie tej czytamy:

„Z powodu rozwiązania parlamentu niemieckiego ma polski centralny komitet wyborczy od czasu swego istnienia pierwszy raz sposobność zwrócić się do ogółu wyborców polskich w sprawie zapowiedzianych na dzień 25-ty stycznia 1907 roku nowych wyborów. Polski centralny komitet wyborczy, powstały za powszechną zgodą z potrzeby wyrażenia jedności narodowej wszystkich Polaków w obrębie Rzeszy niemieckiej, stoi jako naczelna polska władza wyborcza na niewzruszonym stanowisku narodowym.

Wyborcy polscy! Parlament został rozwiązany, bo rząd, niezadowolony z zachowania się większości byłych posłów, odwołał się do woli narodu.

Masz więc, narodzie polski, sposobność przemówić i objawić swoją wolę. Objaw, że jesteś i nadal chcesz być polskim! Objaw setkami tysięcy śpiesząc do urny wyborczej, że jesteś liczny i żądny przeciwnościami nie złamany! Objaw, że znasz nie tylko swoje obowiązki, ale i swoje prawa i wybieraj na posłów swoich szczerych

24)

Conan Doyle.

KRWAWYM SZLAKIEM.

(Ciąg dalszy, patrz nr. 1.)

Poczem, zwracając się do mnie, dodała:

— A więc powiem panu wszystko. Niech pan tylko nie myśli, że wzruszenia moje i niepokój o syna wynika z obawy, iż on umaczał ręce w tej strasznej sprawie. Jest najzupełniej niewinny. Boję się tylko, że mimo to, wydać się może w oczach pana i innych ludzi skompromitowanym. W istocie jest to wszakże niemożliwe, a rękojmią jego niewinności jest charakter nieskazitelny i życie dotychczasowe.

— Najkorzystniej dla pani będzie, powtarzam, gdy pani opowie wszystko dokładnie — odrzekłam. — Niech mi pani wierzy, że jeżeli syn jest niewinny, nie mu się nie stanie.

— Alicyo, może lepiej będzie, gdy nas zostawisz samych — rzekła i córka wyszła z pokoju.

— Nie miałam wprawdzie zamiaru powieść panu tego wszystkiego — ciągnęła dalej pani Charpentier — ale skoro moja córka już zaczęła, nie mam innego punktu wyjścia. Postanowiłam tedy powiedzieć panu, co zaszło, nie opuszczając żadnego szczegółu.

— To bardzo mądrze z pani strony — zauważyłam.

— P. Drebbler mieszkał u nas blisko trzy tygodnie. Podróżował po kontynencie wraz z sekretarzem swoim, p. Stangersonem. Zauważyłam w kuferkach nalepione kartki, z napisem

«Kopenhaga», co dowodzi, że przebywali w tem mieście przed przybyciem tutaj. Stangerson był człowiekiem cichym, statecznym, czego nie mogę bynajmniej powiedzieć o jego panu. Gminny w przyzwyczajeniach, brutalny w obejściu, upił się tego samego wieczora, kiedy przyjechał i, muszę wyznać, że po godzinie dwunastej w południe nie widziałam go nigdy trzeźwego. Zachowanie się jego względem służki było wstrętne swobodne i poufale, a co najgorsze, zaczął niebawem postępować tak samo z moją córką, Alicyą; niejednokrotnie odzywał się do niej w sposób, którego, na szczęście, w swej dziewiczej niewinności, nie rozumiała. Raz zapomniał się do tego stopnia, że schwycił ją w pól i pocałował, a ta obelga oburzyła nawet jego sekretarza, który nie szczędził mu wymówek za takie nieczne postępowanie.

— Nie rozumiem, dlaczego pani właściwie znosiła to wszystko? — zapytałam. — Myślę, że pani może pozbyć się swoich lokatorów każdej chwili.

Pani Charpentier sponsowała na to moje zapytanie.

— Bodajbym go była wyrzuciła pierwszego dnia, jak się tylko pokazał — odrzekła. — Ale pokusa była za wielka. Każdy z nich płacił funt sterlingów dziennie, co wynosiło czternaście funtów tygodniowo, a przecież mamy teraz martwy sezon. Jestem wdową; utrzymanie syna, który służy przy marynarce, kosztowało mnie bardzo dużo. Żał mi było takiego zarobku. Chciałam jak najlepiej. Ostatni postępek pana Drebblera był wszakże tak oburzający, że wymówiłam mu mieszkanie, wyjaśniając dlaczego. Taki był powód jego odjazdu.

— I cóż dalej?

— Odetchnęłam swobodniej, gdy się wyniósł. Syn mój ma teraz właśnie urlop, ale nie mu o tem

wszystkiem nie mówiłam, bo jest bardzo porzywaczy i ubóstwia siostrę. Gdy zamknęłam drzwi za tymi moimi lokatorami, kamień spadł mi z serca. Niestety, zaledwie upłynęła godzina, odezwał się dzwonek; pan Drebbler powrócił w stanie niezwykłego podniecenia. Widocznie podpił sobie kordernie. Przemocą wtargnął do pokoju, gdzie siedziałam z córką i zaczął opowiadać bałzanie, że spóźnił się na pociąg. Potem nagle zwrócił się do Alicyi i wobec mnie zaproponował jej, z całą bezczelnością, żeby z nim uciekła. „Jesteś pani pięknolętna — mówił — żadne prawo nie może pani tego wzbronić. Mam pieniędzy więcej, niż mogę wydać. Nie zwracaj pani uwagi na starą i półżółtą moją matkę. Będiesz żyła, jak księżna”. Błędna Alicya była taka przerażona, że odsunęła się od niego, ale on chwycił ją za rękę i pociągnął ku drzwiom. Wówczas krzyknęłam i w tej samej chwili syn mój, Artur, wszedł do pokoju. Co się później stało, już nie wiem. Słyszałam przekleństwa, odgłos bijatyki, ale byłam taka przerażona, że nie śmiałam podnieść głowę. Gdy nareszcie oprzytomniałam, ujrzałam Artura, stojącego z łaską w ręku w progu i śmiejącego się do rozpuku.

— No, mam nadzieję, że ten piękny pan nie będzie nam już głowy zawracał — rzekł. — Pójdę jednak za nim i zobaczę, co ze sobą pocinie. — To mówiąc, Artur wziął kapełusz i wyszedł. Następnego ranka dowiedzieliśmy się o tajemniczą śmierć pana Drebblera.

Opowiadanie to przerywała pani Charpentier częstymi westchnieniami i niejednokrotnym mżeczeniem. Chwilami mówiła tak cicho, że nie mogłam dosłyszeć jej słowa. Probierałam z tego jej zeznania, dla uniknięcia wszelkich myłek.

(d. c. #

Olaw, że się czujesz jednoczonym i nie tylko za tymi postmi, którzy się nazywają do Koła polskiego.

s do walki wybozej, postuszny ism władzom wyborzym. Pamiętaj, noś Twa siła i tylko armia zwycięsoich wodzów słuca umie, a otrzyakany w każdej chwili ypełnić gotowa. Po szepodajemy wykaz okrów wyborczych, niolski centralny komet wyborczy u- ptawie kandydatów pelskich do Koła or parlamencie niemiecim:

VI. W Wielkiem Księstwie Poznańskim we 15-tu okręgach.

VII. W Prusach Zachodnich we wszystkich okręgach.

Na Pomorzu w okręgach: 1) bytolskim, 2) bytomskim.

VIII. Na Warmii w okręgu olsztynieńsko-rzeszelskim.

IX. Na Mazowszu pruskim w okręgu ostronieńskim.

X. Na Szlązku w okręgach: 1) katowicko-rybnickim, 2) bytomsko-tarnogójskim, 3) pszczyńsko-rybnickim, 4) opolskim, 5) gliwicko-toszecko-łódzkiem, 6) raciborskim, 7) kozielsko-strzeleckim, 8) olesko-kluczborskim.

XI. Na wychodźstwie zła się oznaczenie okręgów odpowiednim polską władzom wyborczym.

Dzienniki petersburskie zapewniają, że na dworze arcybiskupa mohylowskiego i metropolity kościołów katolickich w Cesarstwie białym powołany J. E. biskup łódzki ks. Apolinary Kowalski.

P. Amfiteatrow, znany dość szeroko publicysta rosyjski, spotkał się w Paryżu z jakimś przyjacielem Edisona i dowiedział się od niego o nowym straszliwym wynalazku uczono-amerykańskiego, obecnie zaś opowiada o tem w „Rusi“:

„Widziałem — mówił przyjaciel Edisona — piorun w ręku człowieka, piorun, który w ciągu jednej sekundy rozwałił olbrzymią skałę, rozsypał ją na drobne kawałki. A rzecz główna, że ten piorun nie może szkodzić nikomu, kto nim włada. I miałem tak blisko miejsca, że dynamit, nitrogliceryna, rżecę wybuchająca przyniosłyby nas na kawałki. My zaś uczaliśmy tylko o kłopotliwych wstrząsieniach, które przeszło natchmiast. Znamy jak przy uderzeniu pioruna i mojem zdaniem to to istotnie uderzenie piorunu—efekt wyładowania takiej strasznej siły elektrycznej. Edison opanował piorun—takie jest moje wrażenie“.

Znany w Kołach warszawskich baron Rausch von Traubenberg, gubernator tyfliski, otrzymał w tych dniach w szczególnych warunkach, dymisyję. Zaprosił on powiatowych marszałków szlachty na śniadanie i w trakcie śniadania wyraził się o szlachcie gruzińskiej w sposób obrażający. Jeden z marszałków wyzwał gubernatora na pojedynek, którego ten nie przyjął. Wówczas marszałek szlachty, ks. Bagration-Dawydow, zadecydował namieścić namiestnikowi Kaukazu, hr. Woronecowowi, że jeżeli baron Traubenberg nie zostanie odwołany, wszyscy marszałkowie szlachty przystąpią do dymisyji. W ciągu 24 godzin toczyła się korespondencja między Tyflisem a Petersburgiem, a na końcu przyszedł rozkaz odwołujący gubernatora. Główna gruzińska umiała postawić na swoim, jak do- „Kuryer Polski“.

Kalendarzyk terminowy.

MIŁOŃ SŁOWIAŃSKIE. Dziś Włastymira. Ju Dobromira.

TEATR VICTORIA. Dziś „Karnawał w Warszawie“, Danilewskiego. Początek o godz. 8 wieczorem.

Teatr „Otello“ Szekspira. Początek o godz. 8 wieczorem.

KRONIKA.

Zwołanie zebrań. Na zasadzie Najwyższego rozkazu o zabezpieczeniu normalnego odpoczynku pracowników rzemieślniczych i zgodnie z przepisami zatwierdzonymi przez ministra handlu i przemysłu, w porozumieniu się z ministrem spraw wewnętrznych, magistrat miasta Łodzi zawiada-

nia, że w lokalu III oddziału straży ogniowej ochotniczej pod № 54 przy ul. Mikołajewskiej, odbędzie się zebrania wyborców dla wybrania z pomiędzy siebie 5 przedstawicieli.

Zebranie wszystkich właścicieli zakładów rzemieślniczych w Łodzi, z których w r. 1905 opłacony był podatek przemysłowy, a które nie podlegają inspekcji fabrycznej i zebrania pracowników tych zakładów odbędzie się w następujących terminach:

Właściciele wszystkich wymienionych zakładów zbiórą się dnia 10 stycznia r. b. o godzinie 6-ej wieczorem, dla wybrania z pomiędzy siebie 5 przedstawicieli w skład komisji mieszanej, która zajmie się opracowaniem projektu obowiązkowego odpoczynka i kończenia pracy w powyższych zakładach i określi godziny przymusowego nauczania młodzieży rzemieślniczej w szkołach.

Każdy przybyły na zebranie, na dowód swych praw, winien przy wejściu na salę przedstawić patent przemysłowy. Niepełnoletni właściciele zakładów rzemieślniczych, jak również kobiety, które są właścicielkami zakładów rzemieślniczych, biorą udział w wyborach przez swoich prawnych przedstawicieli. Jeżeli właścicielami zakładu rzemieślniczego są wspólnicy w wyborach bierze udział tylko jeden wspólnik.

Zebranie pracowników rzemieślniczych, którzy pracują w zakładach rzemieślniczych, wyżej wymienionych, odbędzie się w tymże lokalu dnia 11 stycznia r. b., o godz. 6 wieczorem, w celu wybrania z pomiędzy siebie również 5 przedstawicieli do składu powyżej wymienionej komisji. W zebraniach mają prawo brać udział tylko pełnoletni pracownicy, po jednym z każdego zakładu rzemieślniczego który większością głosów zostaje wybierany.

Przy wejściu tacy przedstawiciele winni posiadać zaświadczenie podpisane przez swych wyborców i właściciela zakładu. Zebrania właścicieli zakładów rzemieślniczych i pracowników odbędzie się będą pod przewodnictwem osób wybranych przez nich.

Wybory przedstawicieli odbywają się prostą większością głosów, wrzecz równości głosów przewodniczącego głos decyduje.

Zwołując zebranie, Magistrat trzyma się instrukcji.

Byłoby pożądanem aby wybrani przedstawiciele opracowali memoriał, wykazujący, że nowe prawo nie może mieć zastosowania w Królestwie Polskiem, gdzie wiele reform, proponowanych przez prawo, wprowadziły już dawno cechy. Zaznaczyć należy również w memoriale odrębność warunków pracy u nas i w Rosyi. Co dobre w Tambowie i t. p., może być niestosownem w Łodzi.

Towarzystwo lekarskie. Wczoraj o godz. 9 wieczorem, w lokalu przy ul. Dzielnej nr. 31, odbyło się ogólne zebranie łódzkiego Tow. lekarskiego w celu dokonania wyboru nowego zarządu. Za pomocą głosowania tajnego wybrani zostali większością głosów: na prezesa dr. Ksawery Jasiński, na wiceprezesa—dr. Seweryn Sterling, na sekretarza pierwszego — dr. Julian Grabowski, na sekretarza drugiego — dr. Józef Michalski, na skarbnika — dr. Wiktor Littauer, na bibliotekarza I—dr. Ludwik Fankanowski, na bibliotekarza II—dr. Zdzisław Prechner.

Sprawy polityczne. W dniu wczorajszym zjechała do Łodzi na trzydniową kadencję izba sądowa warszawska w celu osądzenia 21 spraw politycznych. Skład izby stanowią: r. t. Koczubej, jako przewodniczący oraz von Brewen i Smirnow, jako członkowie. W charakterze oskarżyciela występuje prokurator Popowski; pióro trzyma sekretarz p. Mikołajew. Rozprawy odbywają się w lokalu zjazdu sędziów pokoju m. Łodzi, przy ul. Mikołajewskiej nr. 35.

W dniu wczorajszym, jako pierwszym rozpraw sądowych, wyznaczono do rozpatrzenia 8 spraw.

Trzy sprawy, mianowicie: Konrada Millera, skazanego z par. 129 nowego kodeksu karnego, Edmunda Łaksztata, oskarżonego z par. 132 nowego kod. karn. i Feliksa Zycha, oskarżonego z par. 129 now. kod. karn. — zostały odłożone z powodu niestawienia podsądnych. Izba sądowa postanowiła, aby odnośne władze zajęły się odszukaniem oskarżonych.

Pierwszą tedy rozpatrywano sprawę Hersza Szulima Borkowskiego, oskarżonego z par. 129 now. kod. karn. (rozpowszechnianie proklamacyj).

Obronę za oskarżonym wnosil adwokat przys. gły p. Bernard Krukowski. Izba sądowa uniewinniła Borkowskiego, nie znajdując żadnych cech przestępstwa.

Następnie rozważano sprawę Tomasza Bednarka, oskarżonego z art. 129 now. kod. karn. Obronę wnosil adw. przys. Aleksander Mogilnicki. Izba sądowa wyniosła wyrok, skazujący Tomasza Bednarka na 1 rok twierdzy z zaliczeniem więzienia prewencyjnego.

Trzecią była sprawa Lucyana Radziejowskiego, oskarżonego z par. 129 now. kod. karnego. Bronił go adw. przys. Łaski. Izba sądowa, po udowodnieniu winy, skazała Radziejowskiego na 1 rok twierdzy, z zaliczeniem więzienia prewencyjnego.

Z kolei sądzono sprawę Wacława Wieczorka, oskarżonego z par. 132 now. kod. karnego (przechowywanie proklamacyj). Obronę wnosil adw. przys. Aleksander Mogilnicki. Izba sądowa wyniosła wyrok, skazujący Wacława Wieczorka na 8 miesięcy twierdzy, z zaliczeniem więzienia prewencyjnego.

Ostatnią była sprawa Antoniego Rogalskiego, oskarżonego z par. 132 now. kod. karnego. Obronę za oskarżonym wnosil adw. przys. Łaski. Izba sądowa skazała Rogalskiego na półtora miesiąca twierdzy z zaliczeniem więzienia prewencyjnego.

Towarzystwo krzewienia oświaty. Działalność uniwersytetu ludowego Towarzystwa krzewienia oświaty jest bardzo owocną. W ciągu okresu czasu od dn. 11 listopada do dn. 31 grudnia r. z., w dziale humanistycznym ilość wykładów w uniwersytecie ludowym wynosiła 27, liczba słuchaczy 13,750; przeciętna liczba słuchaczy na jednym wykładzie stanowiła 510. Stosownie do wykładanych przedmiotów, ruch na uniwersytecie ludowym w dziale humanistycznym przedstawia się w sposób następujący: Ekonomia społeczna (p. Stanisław Majewski) wykładów 12, liczba słuchaczy 7,927, przeciętna liczba na jednym wykładzie 661; Historia kultury (p. F. Rudnicki) wykładów 6, słuchaczy 2,100, przeciętna liczba na jednym wykładzie 350; Literatura polska (p. R. Horowiczowa) 2 wykłady, słuchaczy 1,120, przeciętna liczba na jednym wykładzie 560; Historia polska (p. Stanisław L. Majewski) 3 wykłady, słuchaczy 660, przeciętna liczba na jednym wykładzie 220; O Stanach Zjednoczonych (p. Stanisław L. Majewski) 2 wykłady, słuchaczy 453, przeciętna liczba na jednym wykładzie 226; Pedagogika (p. F. Rudnicki) 2 wykłady, słuchaczy 1,500, przeciętna liczba na jednym wykładzie 750.

W dziale przyrodniczym ogólna liczba wykładów była 31, a liczba słuchaczy 9,438; przeciętna liczba słuchaczy na jednym wykładzie stanowiła 304.

Według wykładanych przedmiotów, ruch w tym dziale przedstawia się, jak następuje: Fizyka (p. Stefan Majewski) 9 wykładów, słuchaczy 5,110, przeciętna liczba na jednym wykładzie 568; Geografia (p. K. Wyszacki) 5 wykładów, słuchaczy 2,975, przeciętna liczba na jednym wykładzie 595; Fizjologia (d-rowie Przedborski, Margulies) 12 wykładów, 1,930 słuchaczy, przeciętna liczba na jednym wykładzie 161; Astronomia (p. B. Heiman) 5 wykładów, 838 słuchaczy, przeciętna liczba na jednym wykładzie 168.

Razem tedy w działach humanistycznym i przyrodniczym było 58 wykładów, a słuchaczy 23,188. Oprócz tego urządzono 3 pogadanki z chemii, literatury i paleontologii, które miały 2,111 słuchaczy.

Ogółem było 61 wykładów przy 23,270 słuchaczy w ciągu dni 40.

Wykłady na uniwersytecie ludowym odbywają się wieczorem od godz. 7½ do 8½ w lokalu przy ul. Zarzewskiej № 88 (IV oddział straży ogniowej ochotniczej), Zawadzkiej № 16 i Piotrkowskiej № 175.

Prócz powyższych wykładów ogólnie dostępnych, mających na celu szeroką popularyzację wiedzy, prowadzone są wykłady ściśle w zamkniętych grupach (po 35 osób w każdej). Komplet takich uniwersytet liczy obecnie 16, mianowicie: 6 języka polskiego (210 stałych słuchaczy), arytmetyki (175 stałych słuchaczy), 2 języki obce (70 stałych słuchaczy), 1 rysunek techniczny dla ślusarzy i stolarzy (25 stałych słuchaczy). Odbywają się one w różnych częściach miasta, przeważnie w lokalach szkolnych.

W dniu 29 i 30 z. m., skutkiem otrzymanych postrzałów z ręki zbrodniczej, zmarli

s. † p.

Jan Józef Polkowski lat 28 i Jan Ostaszewski inżynier, lat 35.

W zmarłych tracimy dwóch sumiennych i dzielnych pracowników, o których pamięć na zawsze pozostanie w sercach naszych.

Tow. Akc. Zakł. Bawełnianych
KAROLA SCHEIBLERA.

W ostatnich dniach starego roku najniespodziewaniej rozstali się z tym światem

ś. † p.

Jan Ostaszewski i Jan Józef Polkowski.

Wyrażamy swój serdeczny żal z powodu zgonu w kwiecie wieku naszych kolegów, zachowamy też o nich jaknajlepsze wspomnienie.

Spokój ich popiołom!

URZĘDNICY Tow. Akc. Zakł. Baweł. Karola Scheiblera.

Łódź, dnia 3 Stycznia 1907 r.

O FIARY.

Na Macierz Szkolną.

W celu uczczenia pamięci ś. p. Jana Ostaszewskiego, zamiast wieńca, koledzy Arkoni 25 rb.

Zamiast powinszowań noworocznych.

Dla głodnych robotników.

Józef Jabłoński z żoną 1 rb.

Na wpisy dla niezamożnych uczniów gimnazjum polskiego.

Dr. Brudziński z żoną 2 rb. — M. K. zebrane u p. Seb. Długa № 123 rb. 6 kop. 50.

Na wpisy dla uczniów Szkoły Handlowej.

Mędrzeccy 3 rb. — Izabela i Karol Alart 1 rb. — Wacławostwo Morsztynkiewiczowie 1 rb.

Dla robotników pozbawionych pracy.

Izabela i Karol Alart 1 rb. — Maryan Grejlich 1 rb. — Antoni i Anna Błaszczynscy 3 rb.

Na [redacted] Dobrej, obrabowany przez kozłowitów. Aleksander i Antonina Nowiccy 1 rb.

Dla głodnych.

Aleksander i Antonina Nowiccy 1 rb. — Anastazy i Walentyna Wasowscy 1 rb.

Na Macierz Szkolną.

Mikołaj Szletyński 1 rb. — F. Lompe 50 k. — Stefan Przedpeński z żoną 2 rb. — Edmund i Janina Brikenhoff 1 rb. — Stefan i Anna Olszewscy 1 rb.

Dla robotników narodowców pozbawionych pracy.

Teodor Szybillo 1 rb.

Na rodziny po zabitych narodowcach.

Teodor Szybillo 50 kop.

Na Towarzystwo krzewienia oświaty.

Dr. Stanisław Skalski 2 rb.

Na Ochronę III.

Oppela Bronikowscy 2 rb.

Dla biednej chorej wdowy Ostrowskiej.

Zygmunt Kozicki 1 rb.

Dla najbardziejnieżytych.

Dr. Szokalski 1 rb. 50 kop. — Antonieństwo Miętkiewiczowie 1 rb.

Na szkołę rzemiosł.

Br. Piaseccy 1 rb. — Edmund i Janina Brikenhoff 2 ruble.

Na Kroplę Mleka.

Janowa Sudra z Saratowa 15 rb.

Na Pogotowie ratunkowe.

Wacławostwo Morsztynkiewiczowie 1 rb.

Na wpisy dla niezamożnych uczniów.

Helena i Jerzy Różańscy 1 rb.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Stacji centralnej K. E. Ł.

Data.	Barometr sprowadzony do 0° st.	Termometr w st. C.	Wilgotność w %.	Skunek i kierunek wiatru.	Uwagi.
2/I 1 pp.	735.9	- 4.0	100	W 0	Z dnia 2/I Temperatura max. +2.2° C.
2/I 9 w.	732.4	+ 2.0	78	Pa 1	Temperatura min. -17.0° C.
3/I 7 r.	731.2	+ 3.2	71	Pa 7	Opadu 0.1

PERFUMERYA
NAJWYŻSZYCH GATUNKÓW

A. SIOU & CO POLECA:

Udoskonaloną wodę kwiatową „PARISIENNES” w zadany h zapachach. PERFUMY: Trifoli, Ideal, Polonia, Lotus, Royal-Chic, Aurealis. Znakomite mydła toaletowe od 20 groszy i wyżej. Capillaire, środek zupełnie nieszkodliwy, przywracający siwym włosom pierwotny kolor.

— ZADAĆ WSZĘDZIE. —

Magazyn własny detaliczny WARSZAWA, MARSZAŁKOWSKA № 116. Front I-sze piętro. Telefon 1406

Wielki wybór perfumeryi zagranicznej i perfum na łąty.

1639r4

Nieślizgające się

Kalosz gumowe

„KOLUMB”

Patentowane w wielu krajach świata

Praktyczne, mocne, lekkie i eleganckich fasonów.

Reprezentant

L. A. LOURIE.

SKŁADY: W Warszawie, Nalewki 28, telefonu № 7283.
w Łodzi, Piotrkowska 63, telefonu № 603.

Prosimy zwracać uwagę na Herb Państwa i markę fabryczną.

1704-12-10 Ceraty — Linoleum.

W szkole prywatnej
J. WADE,

PIOTRKOWSKA 261.

Lekcje rozpoczyna się dnia 2-go stycznia 1907 r. Przy szkole zostały otwarte kursy wieczorne dla dorosłych. Zapisy codziennie od 9 do 4 po poł. 1820-3-3

Pracownia Gorsetów

dawna Mikołajowska 53

NATALII KĘDZIEJSKIEJ

przyjmuje obstalunki i reperacje.

1575

Piotrkowska 115 m. 6.

Młody energiczny człowiek, używający dobrej opinii w tutejszych sferach handlowo-przemysłowych i finansowych, dobrze obeznany z interesem agenturym w branży wełnianej, posiadający odpowiednie świadectwa, poszukuje zajęcia. Na żądanie może złożyć kaucję. Łaska we oferty pod „W. M 419” w admin. „Rozwoju”. 1822-3-3

Pokój

umeblowany z całodziennem utrzymaniem i usługą jest do wynajęcia. Widzewska nr. 83 mieszk. 15. 1821-3-3

Dziewczyna (13 do 16 lat) potrzebna zaraz do posług na stałe. Widzewska 150 (sklep monopolowy). 2475-2-2

Zaginiony paszport na imię Łaja Mienowicz, wydany z pow. Skierniewic. 2448-3-3

ZATWIERDZONE

przez

MINISTERIUM SKARBU

Męskie i Żeńskie

Półroczne Kursy Buchalteryjne

J. Mantinbanda

w Łodzi, Południowa Nr. 20.

OGŁOSZENIE.

Rozpoczął się zapis na 2-gie półroczce,

który trwać będzie do

14 stycznia 1907 roku

to jest do dnia rozpoczęcia wykładów.

Kancelarya otwarta codziennie od 6 po poł. do 9 wiecz.

Wykładane są następujące przedmioty:

arytmetyka handlowa; buchalterya pojedyncza, podwójna i amerykańska w zastosowaniu do różnych branż kupiectwa; korespondencya: polska, rosyjska, niemiecka, francuska i angielska; ekonomia polityczna; prawo handlowe; stenografia i kaligrafia.

Zarządzający kursami

J. Mantinband.

1699d14

APTEKA A. CHAREMZKY Srednia 10,

otrzymała na skład główny i reprezentację, wyroby apteki L. Piastrowskiego w Genewie: a) Emulsion d'Huile de Foie de Morueaux Hypophosphites de Chaux et de Soude to jest TRAN W ZAWIESINIE pozbawiony przykrego smaku i zapachu. Środek ten, przygotowany z najlepszego tranu szwackiego, zawierający podfosforany wapna i sodu, chętnie jest przez dzieci i chorych przyjmowany. Flakon 1/4 litr 60 k. b) American Universal Embrocation, znakomity środek przeciw reumatyzmowi, gośćwi i t p Fl (150 gram) 60 k.

Wina lecznicze wzmacniające: Vin de Quingina à la Viande et au Iodo-phos-phate de Chaux, fl. funt 1.50 k. d) Vin Régénérateur-Coca, Ter, A. Quingina, fl. funt 1.50 k.

Zadać we wszystkich aptekach i składach aptecznych. 1830-3-2

PRACOWNIA SUKIEN DAMSKICH I DZIECIENNYCH

pod firmą

Witajcie

zajmuje się wykonaniem wszelkich robót, wchodzących w zakres krawiectwa damskiego. Ceny umiarkowane. 1806 6 5

Adr. ul. GŁOWNA 52 m. 3 w Łodzi

A. WANACH.

Dla Panów!

Dla Pań!

4 ³/₄

Plusz^{owe}

rubla kosztują spodnie zimowe z dobrego kamgaru. Palto zimowe na wełnianej wacie rb. 18. Garnitur marynarkowy z dobrego szewiotu rb. 12. Kurtka z czysto wełnianego grubego materiału rb. 9.50. Modna kolorowa kamizelka rb. 3.50. Kołnierz karakulowy do przypięcia rubli 10.— Wielki wybór ubrań uczniowskich i dzieciennych po niskich cenach w oddziale męskim u

żakiety na wełnianej wacie od rubli 22.—. Kostiumy angielskie najnowszych fasonów od rubli 12.— Palta angielskie od rb. 13. Spódniczki angielskie od rubli 4.50. Fatrzane kołnierze od rubli 2.50. Duży wybór bluzek damskich od rb. 2.50 w oddziale damskim u

Emila Schmechla

Łódź, Piotrkowska 98.

1755-d

Warszawa, Marszałkowska 130.